

ἐκεῖ τὸ 7 εἶναι ὁ ἄλλος.

Ὁ Ζῦσης μένει ἰσχυρισμένος ἀπ' τὴν ἀγωνία.

- Θαί με παίρετε.

- Βαβζάβου καλά. τραβα καὶ τὸ βενζόνι σου.

Τὸν κοττανῶ ὁ ἕνας βέν πλάσι, τὸ Μανώλη

τὸν βερρίζουνε πρῶτα ὑβέρτα τὸν φορτώνουνται

κι οὕτῳν βάν τσουβαλι, ἰσπίδω τους οἱ δύο

ἔνοπλοι, γάνουνται.

-26-

Ζῶδε πεθαμένου φωνηκὸ φταίνει βτὸ Νέκροταφτι,

παπῶς καταρπαλωμένος με τὸ βαιυρὸ καὶ

θυματοῦ, δύο γειτόνοι βηκῶνουνε τὴν μάδα, ἡ

γυναῖκα του κλαῖει: " Ἄη Γιακουλῶ μου μερακλῶ

σου ἔπρεπε ἀντρα μου ἀλλη θανῆ, τὰ φύλαγες

ὄλα σου ἀβραθα νὰ μπῆς βτὸ μαύρη γῆς!!

- Μὴν κλαῖς θεία Μαρουδιῶ οἱ κολλοῖ-

κολλοῖ μπαινουνε βτὴ γῆς γυμνοὶ ἀντρέ καὶ

μαῖς πού τὸν βηκῶθατε νὰ μαῖς δοθεῖς τὸ

βακκάκι τού.

- Καὶ τὰ παπούτσια του. Πάτερ ἀμα τελειώβεις,

πριν τὸ ἀβην νὰ τού τὰ βγάδουμε.

- Περιμένετε ἀθεόφοβοι, τὸν φέδνω ἀκόμα

Δύο γυναῖκες κουβαλοῦνε βραβικά βτὸ καρτσάκι

ἔταν νεκρὸ.

- Πέ του κι αἰλουνοῦ καμιά εὐκή Πάτερ... ἔε προλάβετε...
 Προσηροῦνε πρὸς τὸ μνήμα, οἱ νεκροθάφτες μέγα
 ὄρθιος.

- Ἐς τοὺς βαλθουῖο καὶ δύο-δύο, φέρτε τὰ δελτία
 τους.

- Που δελτία ἡρωικῶν μου αὐτὸς ἔπ' τὴν πείνα
 πέθανε...

- Πάστε βκαίστε καὶ βεῖς βωρέ μναῖκες, ἀνάλαδα
 ἡόρτα τρώω κι ἐγὼ ἀκούτε... μηδὲ ἡυλό...
 νά κι ἀλλη πελασσία.

Μιά μάνα βαβῆα τὸ νεκρὸ παιδί της
 ἀγκαλιά, βογγᾷ.

- Φέρ' το ἡωρᾷ κι αὐτό... ἔδωνά βεῖν ἀκρη,
 τ' κλαῖς κοψερῆ, Ἐκεῖ πού θά πάει θά φάει...

Τελειώνουνε, φεύγουνε. Ξεφυτῶνε ἀλλο ἓνα
 καρσβάκι μέγα ὁ βῆτος κουκουλωμένος βᾶ
 νεκρός, ἢ καθαρῖσρα τὸ βπρωῆνε, ἀνκαψῶνουνε
 μέ τὸ νεκροθάφτη, μιλοῦνε κρυφά.

- Ἀπὸ κεί πέραβε τόνε, ἀπ' τὴν πορτίδα
 πῖω ἀπ' τὸ ἔρο', θά τὸν πάρω βτὸν ὤμο,
 τὸ καρσβάκι νά βρεῖ ἀδελό ἀπὸ δῶ...

- 27 -

Ἡ φυλακὴ - καπναποθήκη γὰ οἰκογένειες πατριωτῶν,
 ἡωρίσματα μέ κουρελοῦδες, μέ τσουβάλια

προβταίθια βραβασική γιά καθαριότητα και διακόσμηση,
 ἀραδιαβρέτοι μπόροι, βέ κουτί άδειο κοκτέριβα
 κίλωνι γαζία. Σικωβυβρός, πρωινό ουμπίριβα, ή
 μάννα τής Γιαβερώς ἀγαθρατένα, θαυρένη,
 τινάξια, διπλώνει βρωβίδια, ή Γιαβερώ βρουγαρίξια,
 κέφι νεανικό ἀναπόφευκτο καθό τώο βιοστραγουδά
 "τής έλληās τα φυλλαρακία κλπ." ίδιος βκοπιός
 μέ τώ "κίμπα ν' άρθω τώ βράδυ". Θυμιάται τή
 βππιδιά τώ Γύστη "έ τώ βώδι... τώρα μερικές
 βγαίνουτε βτώ διάδρομο γιά ρόφημα, ο' Ιταλός
 τής διανομής προβόξια τή Γιαβερώ τής γλυκογελά,
 τής βάζια δύο κουταλιές ζάχαρη βτώ κύπελλο
 τής, τώο τώ πετά βτά μούφα, εκείνος πάλι ζαφανίξια,
 ο' Έλληνας φρουρός τρέξια νά τή ζυπήσει, μπαίνουτε
 άλλες μπρός, τή μαλλώνουτε, ή μάννα τής τρέξια
 τήν τραβά τή ρίχνει πύω τής, ζαναπιάνει αΰσι
 βκούπιερα, βρουγαρίερα. Ο φρουρός άπ' τήν άνοιξη
 πόρτα, βριξία:

- Έβείς βκούπισετε, βρουγαρίξετε μωρή ζεβκιβμένες,
 καλή κι ή φυλακή, καλό και τώ βύβιατο.
- Καθαίμα βτώ λαίμό σου...
- Τα βππια βας ζέρετε πώς βύς τώ κάψανε;
- Άμ πώς βέν τώ ζέρομε... έβαβτε παλλικάρια.
- Κι ο' Πευκιάς μαύρη καφαίλα, πάει κι ο' Πευκιάς...

- Θα βρούμε ζωράφια παχιά, θα τὰ επείρομε.
 Την τραβούντο πάλι μέσα οι γυναίκες "μωρή βεφια-
 τού, μωρή γλωβού, θα μας κάψει, θα βτήν
 κόφομε τή γλώσσα..."

- Θατά δέω μέ τὰ δαχτυλά...

Τὸς δίνει 1-2 τραβούκια ἢ μὰνα της, βαφεύονται
 γυναίκες, παιδιά μπουλούκια, ἕνα μπουλούκι κοίτως
 καλόκορδες κάνουνε γούτω, ἄλλο μπουλούκι φο-
 βιμένο, ζωρμένο - ζωρρίζουνε.

Ζαφνική ἀναπαράξη, ἀγγελιοφόροι, δέδροφυλάκες
 ἀγριεμένοι, κλέβουνε οἱ πόρτες οἷδες.

- Καὶ τρέψα...

- 'Ο θεός νὰ μας λυπηθεῖ...

Ἡ Γαβερῶ εἶναι βκαρφαλωμένη β' ἕνα φέγγισ
 πάνω ἀπ' τὴν πόρτα, ζωρνικά ζωρλιτρά ζωρνω φωνάζει
 πηρῶ:

- Οἱ ἀντίρτες ζωρτερῶνὰν δικούς μας...

- Τὶ δὲς μωρή μὲτα βωδὰ...

- Κεῖνος δὰ οἱ ἄμντέος τὸ δέφτ βτὸν τροφοδοση.

- Πόδους μωρή Γαβερῶκι καὶ πού;

- Εἶπε διακόβιους, εἶπε εἴκοβι καλὰ-καλὰ δὲν
 κατὰλαβα...

Μέ' μας ζωρδιαλέγουνται καὶ πυκνώνουνε οἱ
 δύο διαφορετικὲς οἰμάδες.

Οι τροβαρμένες: "αχ έβεις θα τά πληρώσει Λριβιάκι μου..."

Κι οι ψυχωμένες όδες έλπίζουνε "... αίντε πιά... να πάρει να δώσει και γα' μας..."

Γίνεται βαρταάς, πύδες, πόρτες ανοίχουνε κλείνουνε επρωήχουνε μέβα ένα καινούργιο μπουλουκι γυναϊκες, κοπέλλες, μεδόκοτες, γριαδίζες, έργατιβδες, νοικοκυρές, μεγάλο βερύμυρα.

-28-

Πολύ φωχικό μινιάδελο καθαράκι, κρεβάτι με βανίδια και βερύποδα, ο' ζωτας κουκουλωμένος, μπαίνει ο' Μπαλωρατάς, καθίσει κοντά-κοντά βέ βκαρνί.

- Έφηω έκωλή, βέ ρωτώ υπεύθυνα είσαι αντάρης, πώς λέγεσαι;

- Ζώτας Πολυηρόνης του Θεοδώρου, είμαι αντάρης, βόρειο βυγκρότημα, ο'μάδες του Έριβτείδη.

- Έδω πώς βρέθηκες, που ήδουνα; Μίδα βιά μη βιάζεσαι.

- Τραυματίστηκα βτήν επιμήρηθη του Παραλιακού που στωπήναμε την έφοδιοπαρηγή, με κρύψανε βέ βπολία, βτή Λαβιωπηλιά, έβεις έδω που να την φέρεις... μ' αφίθανε ούτε φέρω πόβα μερόνητα... "βτριφοχυρίζε, ταραφέσαι, ο' άλλος του λέει "βιά, με τή βαρα!"

Ένα κοριτσάκι έβόσκε την κατσίκα της, ψώνισα και
μ' άκουσε, ήρθανέ με την εφημερίδα του Άη Γιάννη,
με γερράσανε και με κρύσανε, ύστερα με φευγατέσανε
δια θαλάσσης να βγω προς το νότιο δυκρόσημα.

- Και που βό πιάσανε;

- Στο Βουρλοπόταμο στις κοιτασιές με' βρε ένας
τρομπάνης, ο' εκυλος του με' οβριόσκη με' παραδωθε
6' έναν μοτοκυκλετωτή καταρτιγέρο... ήρουνα βά
νεκρός... Στο Νοσοκομείο με' κύταξε καλά
ο' αναφανίτας γιατρός μα' πάλι δέν άνοιξα
το στόμα... μ' έφετε και βεις μα' ύποπτο...

- Πως να μη 6' έφριε... θα καταλάβεις και
βυ' αν είσαι ούα λές πως είσαι... χέρεις τ' όνομα
του κοριτσιού που βέ γλύτωσε, το' χωριό της;

- Γιαβερύ από χωριόν Μακρυνέϊκα, περιφέρεια
Ψερφιά, έφη αδερφό άνταρση...

- Αδερφό άνταρση, επώνυμο;

- Δέν ξέρω το' επώνυμο, Μανώλης τ' όνομά του...

- Καλά, το' υπηρεώνω, περίμενε, θα ξαναρθω...

- Περιμένω! τόν πνιξα λυγρός: "όλο περίμενε,
μου λένε... "και πάλι κάνε καρδιά"... ήρθα
βγά θάνατο, περιμένω, δε θέλω, να πεθάνω και
να με θάψουνε ύποπτο, άκουσ βυγαμνιστή, πως να
βε πω...

- Θα βου βτείλομε και δικό μας ματρό.
- Γιατρός μου θάνα ο' αέρας του βουού με τ' αν-
ταρικό. Δε' θα βρεθεί κανένας απ' το βυγκρούση
μας, τον Καπετανο μας τον Αριστείδη τον Σέραφο
και Δίκαο Αριστείδη.
- Αίντε πύραυλο. Είδα κι εφάφυχο. Κι εδω παλι
κοντά μας είδα.

-29-

- Σε τοποθεσία έρημη, κοντά βέ αρχαία τσιφη
βυναντελη μυτική, επίθετα: τρεις αναπαύστες ανε-
πρόσωποι: ένας λογίας πυροβολητής, ένας διμενικός
αξωματικός, ένας ναύτης ανακεφαλαιώνουν τη
βυμφωνία με δύο αρχηγούς ΕΛΑΣΙΤΕΣ και το γραμμα-
τέα μπαλωματή. Παρών κι ένας αντίρτης διερχόμενος.
Κάθε μία φράση της βυμφωνίας καλλιπαιική βιά
βύθος, ελληνικά κι έπειτα ιταλικά.
- Σε πέντε ημέρες την βη νύχτα / το βήμα βό
των άδύρματο αυτό που ορίσαμε / δηλαδή δεξτε
τη βυμφωνία η οργάνωση / αρχίσαμε διαβήματα με
τά αιτήματα / χαλάρωση της τρομοκρατίας / απόδοση
των γυναικοπαύδων / μεταφορά βιά χωριά τους /
δοκιμαστική διακοπή εθροπραξιών / αποβολή οπλιού,
με τους δύο φορές που είπαμε. βυμφωνοι.
Ταυτόχρονα με το ραδιοφωνικό βήμα / βία λόγο του

Ἐν Μιᾷ / Ἐν Μιᾷς ὁ Πρωτῆς - Τέττατος φωτῆς
βυμφωτῆς δεξιά / ἄν φρεατῆς μικρῆ ἀναβορῆ δυο
φωτῆς / ἄν φρεατῆς κι ἄλλο βυφωτῆς βυφωτῆς
δυσκοτῆς / μιᾷ φωτῆς / βυφωτῆς θῆκαμῆς."

Σφίγγουε θερμά τὰ φέρια, τέττατος βκοποὶ ἀντάρτες
παρουβιάζουε ὅπλα φαρκῆς ὁ Μανῶλης βκοποὶς κι
αὐτὸς παρᾶρε τ' ὅπλο πού παρουβιάζει βῶν διπλανό,
τρέφει κόβει ἕνα κῆλωταράκι ἔλιδι μῆς βῶν
βῶν πού βκεπαζουε τὸ φαρκῆμα τὸ προφέρει
βῶ νῶν.

- Πάρτω ἐμῆς τῶν βκοποὶς τῆς εἰρήνης ἀπ' τὸν και-
ρὸ τῆς Θεᾶς Ἐθνας . ἔτσι πῆς του.

- Κι ἐμῆς τὸ ἴδιο . . ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς Θεᾶς Ἐθνας . .
ἔτσι πῆς του.

- Κι ἐμῆς τὸ ἴδιο . . ἀπ' τὸν καιρὸ τοῦ Νῶε, πῆς του . .
ἀκαδιάζουε, φαρεαζουε.

Κατὰ τὴν Ἀνατολή ὁ οὐρανὸς φῶτῆς φαρεαζουε, ὁ
ἕνας ἰαλὸς φαρεαζουε, κουνᾶ τὸ πηλίκιό του.

- Ὅμορφη μέρα, μπεδο εἰορνο.

Σκορπουε ὅλοι φαρεαζουε βῶ φαρεαζουε.

Σὸ φαρεαζουε ρυθμὸς δίγα δίγα

a) Κραφῶνας τοῦ ἀνῦρματος βῶ βουνο, φωνή
μακρινή, βυφωτῆς ἀπ' τὸ μνηστῆμα "προβορῆ",
προβορῆ" τινάζουε οἱ δυο ρυθμῆνοι φρουροί,

ο' γαριβής βέ υπέρτατη "μήκος τάδε... αναμετάδοση
 βυρραζικό βραχυγέο: ανατροπή του Μουββόλινι, ο'
 Μουββόλινι ανατραπήκε, βεή Ρώμη προωρινή Κυβέρνηση
 διαπραγματεύεται συνθηκολόγηση, καταπαύση πυρός,
 έπαναλαβή νόμου... "έκπληξη, άδυσκραστη θαρά βεά
 πρόσωπα, ο' ένας φρούρος πείσεται πάνω, παίρνει
 βροίμο "... δε θα βέ πιεσέψουνε, βεάβου παρέ το'
 γραπώ... να τό... έδω βαι άκόμα..."

β) Ζω' άρχηγέο του βουνοϋ νύητα, διπλοδοκοποι' βέ
 απόσταση αναβοβύνει φακός "ποιός τρελλός, ποιός
 βτην όργη... άδτε βύθημα παραβύθημα... " "... βυραγω-
 νική άτακωγή, βύπνοι τους... " βυναργερμός, ένθουβιαβός,
 πεσοϋνε βίκοφα βακκίδια βτων άερα, βέρικοί πυρο-
 βοδύβοι, όργη άρχηγού "παλαβώβατε... " διαταγή "βεά
 όπτα", βτων άδυσκρατική διαταγή: "έπαφή με
 άναπαβίβτες βτη Λύρα βηκούβη βυνάνηση...
 άναγκη να βυνανηθούμε... δυό πέσοδροίμοι άφένως,
 ποιός είναι γρήγορος άβραπή... " "έγω" "έγω"
 " βυνάνηση βτώ 22 βηλιόβετρο βε' άρφατα τείηη
 βαβίβεια του η'λιου... "

- 30 -

- Λόφοι πάνω απ' τη Λύρα, πανόραφα βουνα, βουναλάκια,
 βπίαα, βιβάνι, ββαίνα ο' η'λιος, ο' Μακώλης βκοπος
 τουργουρίβα.

- Άϊρε πηδωθε η'λιε σης λεφεριας να ξεβαινεις το
κοκκαλακι μας, μαρε αμοις στα χαμωβουνα
τους... ζυδιαβα...

Ζαίνει ένας βυρδεβριος, πανο βτον υπωθυρο,
δινει αναφορα:

- Στα χερια μας είναι οι λοφοι απο Μυδο
Σιταρα μεχρι τη Λια του Τρουνα κι οι δημοβιες
απο Άνω Μαχαλα εβαφο Τελωνειο, εως το
ματα σας βσηλωμενο, πανω βτο φαναρι του μουραμου
α'ρουπνα, περιμενε: κοκκινη φωτοβολιδα "παραμειναισε
βας θεβεις βας" πραβινη: "βυκβερωβη βτο Παλιό
Πορταβιο, θα βυκρουβουρε."

Οι φαβιβτες κλειβεικανε βσην Μαχαριπιναρια,
δεν παραδινουνε τα οπλα βε μας, μα να ξεροτε,
ηρθε και βηρα των εγγλετων βτο Διοικηση των
Ζαλο πως ζαίνουνε...

Ο Μανωλης βυρεπαρμενος δειχνει ολα περιβροφικα
με το χερι απλωμενο και φαναζε αναθετα βτον
ηλιο βα βηβδιαβρενος πανω βε φωτεινο πανι
"... να βτηνω εδωνα βτο κλαρι τι βηραια με
το ΕΛΑΣ, ερω μιαν ετοιμη βτον κορφο..."

- Εου ακομα παιζεις... κριβας το μουβτακι βου...

- Να φωπιδουνε λιπαρεμ' οι καρβανες..."

- Στην αποβαθρα του λιμανιου ξεμπαρκαρε ένας

ταγματάρχης Άγγελος και δυο της βρασιλικής αβυνο-
μιας, ένας με πολιτικά που μιλάει, κουνέτσι θα
μυτακωτός ο δερβινέας, καλοφουριέμένοι ο Άσος,
άταλα άκωτοι, τους υποδέχεται ο δημοτικός αντιφασίστες
αΐψιαστικός, ένας αντάρτης αρχηγός και μικρό απόσπασμα
ταυτες Ιταλοί κι αντάρτες.

Ο Άγγελος ταγματάρχης: "Τι βαθμό έχετε κύριοι;

- Είμαστε υπεύθυνοι να εας υποδεχθούμε.
- Είναι βαθμός το υπεύθυνος;
- Ο άνωτερος εδώ...
- Πάτως γραφικό, γραφικώτατο επίπαιγμα. Λέει ο μυτακωτός
και με δένει άδιαφορία: "... πότε δύναμη ένοπλη αντιπροσωπεύ-
ετε;"
- Κάθε λέρα πληθαίνετε...

Ένας άλλος αντάρτης "α να πει το "γραφικός"
βουναμνική, το πέ και "γραφικώτατος";

- Τα τέτοια τους τα βερνικωμένα... δεν τους βλέπεις...
αυτό θα πει... δε μου φαίνονται καλά τα πράγματα..."

Τώρα προφητούνε, κόβεις άραιός τους φασίσει, κάποιος
πειέτσι από ένα κατάστημα, χαρτζά τους Άγγελους με
δποκλήση. Ψιθυρος "Κερατά μαυραγορία..." Από ένα
παράθυρο δυο χέρια ξεπροβάλλουνε κρένουνε μια
εγκαιότητα έγγλέφικια, ψιθυρος "...ρουφιάνοι..."

Από βουκκάκι ξεπλουκάρει ένας αΐψιαστικός μαυρο-

γίωνας, ευνοδία του δού ηρωφύλακες τρέχει προς
 τούς Άγγλους, σηκώνει το χέρι χαιρετά φαβιζικά,
 ένας ναύτης του κοπανά το χέρι και του το
 καζεβάτζα, ο Άγγλος ταχταάρης βραβομουρμούριζε
 έπειτα χαυκομέλα, ο φαβίτσας γέγωνιζε: "Εγώ καιπαλέρο
 Κολονέλο παρυάνοι Γκρέτσι, Ιταλιάνο αναρκίβα..."
 Ο υπεύθυνος αντάρτης αυβερά "Τάρζε τον" Νάτα
 πάει να πει ο "Εγγλέζος, τόν κόβει". Θα τα φέρομε
 τώρα λέτε όλα πάνω-κάτω, κάνει τη χειρονομία
 τα πάνω-κάτω, τους ευνοδούς αυβερά "... βιά
 κρατητήρια του Σπουραρτζίου...

-32-

Έγω από Ιταλική αποθήκη διανομή τροφίμα,
 πλήθος αγριεμένο και βυναίμα περίχαρο, επρωθήματα,
 βριδιές, παρακάλια, φοβέρες "κι έδω αδικίες" "γιε μ' το
 παιδάκι μιας είναι 3 χρόνων δεν ξέρει τι θα πει
 κρεσάκι, μια κοντερβίτσα δόστε μου... "καλέ
 εσύ με το μαδημένο γουαίκι έδω πήρες και χτζές..."
 βκοποι αντάρτες προπαθούνε να επιβάλουνε τάξη "εσύ
 βάρά, με τη βυρά όλοι..."

Στάνουε και κάμποδες γυναίκες απ' τις φυλακισμένες
 ανταρτομάνες και οικογένειες που ελευθερώθηκαν
 κι η "Τιαβερώ με τη βιάντα της ρωτούνε βκοπούς
 έδω-έκει "μην ξέρεις γιέ μου κανένανε Μανώλη,

Ένα μεγαρροινό παιδί, άνταρς κι αὐτός... εἶπατε
 πολλοὶ άνταρτες καὶ πολλοὶ Μανώλδες θεία, .. κι
 ἐγὼ άνταρς κι ἐγὼ Μανώλης, μὲ θεός; "ὦ Γιαβέρω
 τρατίζεσαι; τέτοια βῶς βιάσανε νὰ λέτε; πού νὰ πάρε
 νὰ ρωτήσωμε;" "Ἐπίθετο νὰ μᾶς πεις .." "Ἐπίθετο
 Τραφανᾶς, ὄνομα πατρός Ἀρίσταρχος" "Βρέ τὸ
 Μανώλη γυρεύετε ἀπ' τὰ πάνω Μακρυνεῖκα..."
 "τὸ Μανώλη γυρεύουνε... μωρὲ εἶπατε μισὶ βῶ
 Παρατηρητήριο, βρέ κατεβήκαρε μισὶ... τρέφα βρέ ὡς τὸ
 Φουραρχεῖο..." Σὲ λῆγο νὰ ὁ Μανώλης, "νὰ ὁ Μανώλης...
 ἦρθε ὁ Μανώλης" βάν τραγούδι, "Μὰνα ἐγὼ... δε μὲ
 γνωρίζεις... μωρὴ Γιαβερᾶκι Γιαβέρω..." Ἡ Μὰνα του
 βρῖσκει ἕναν τῶχο ἀκουρπᾶ καὶ τὸν κυττάει, ἀγκαλιές,
 δαίμονα, "Μωρὴ νὰ κι ὁ Γιώτης, δὲν τὸν εἶδες; που
 τὸνε γλύτωβες... δὲ μιλᾶς... που βῶς βεῖδα τὸ μῆνυμα,
 μὰ τὰ φῶρα καὶ βυρῶνα..." "Ὁ Γιώτης ἔρχεται κούττα-
 κούττα, ἔσανε καθισμένος μὲ ἀπλωμένο τὸ κούττο του
 πόδι ὅ' ἕνα καθὼν ἄδειο, εἶναι βυκριτμένος, ἡ Γιαβέρω
 φιλοκοκκινίζει, δίνει τὸ χέρι ποδοῦ βυκριτμένον "γεία σου"
 "Ἐὐὶ δὲν τὸν ἦβρες βεὶ βπολιὰ καὶ τὸν βγάλατε;"
 "καὶ τὸν φευγάδαρε... ἀμ πῶς..." "Πάνω βεὶν ὡρα βρέ
 παιδιὰ νὰ κι ὁ Νεοτόρος... τούτος μᾶς ἔδωκε καλά-καλά...
 γεία σου Νεοτόρο..." Πέραν ὁ Νεοτόρος κατακόπος, βυλλομυρέ-
 νος τὸν κυκλώνει ὁ κόβρος "ἦτω τοῦ Νεοτόρου" "Γεία σου

βαθιά ψυχή... "πᾶνε δύο-τρῆς ἀντάρτες νά τόν δεικνύουνε
 βγά' ἡέρια, ἡεφεύγα: "Οἷα παηκίδι ὄλα φιέβτα ἔδω μὲ
 μιά κονδέρβα, καλή καρδιά, ἔ πόβερο, πόβερο καυμένο
 λαό, διγα τὰ ὄπλα μὸς καυμένα παηλικάρια, ἡίτω,
 ἡίτω, θηρίο μὲγάλο πῶς κκούβε φαβίβρο..."

- 33 -

Σέ δημόσιο δρόμο ἕνα βαράβαλο φορητό ἰταλικό
 μὲτα τυβαμμένες γυναῖκες, ἡ Γαβερῶ, ἡ μᾶνα τῆς,
 ὁ Γιώτης, μπόχοι, μπογαλακία, ὁ Μανώλης κρεμαβμένος
 ὁ μὸς ἀπ' ἔγω, ἡκαδὸς κέφατος βῶ τῆσιν τραγουδᾷ
 "παντιέρα ρόββα " ὄγω, βία πόρκο Μουββοδίνι..."
 Θαυμαβρός τῆς Γαβερῶς "ἔφουνε κι αὐτοὶ φαβίβτες
 κι αναφαβίβτες; " " .. κι αὐτοὶ δά ~~τα~~ κι ἀν. ἔφουνε..."
 δέει ὁ Μανώλης, ὁ Γιώτης βοβαρός, ἀμύλητος.
 Κάθε τόβο ἡ μηχανή σταματᾷ, βράβει, παμῶνε κατεβαίνου-
 νε, βπρωῆνουνε, ἡεφορτῶνουνε, ἡαναφορῶνουνε, ἀβτεῖα.
 Φταίνουνε βῶ μὸσκαμένο ἡωριό, κατεβαίνουνε, δρόμοι
 φραγμένοι ἀπ' τὰ ἡυρέμμενα νουβαρία, ἡ Γαβερῶ
 παρατηρᾷ, βηροδιάβει " .. πῶ-βω θεῖα Σπυριδῆτσα δύο
 μὸα νουβαρία θά τὰ βρεῖς, τῆτῆρῆ... " "μπρὲ
 τοῦ Σπαγγοραμμένου ἡ ἐκέπη ἀκέρια, μὸνο πῶς
 μᾶυριβε... ἔμ κι ἡ φωτιά τοὺς πλοῦθιους ἡυπάται..."
 Περνοῦνε μπρός βῆ μᾶφιαρένια βρῶση τρέβει ὁ
 Μανώλης ἀνοῖει τῆ ἐκουριαβμένη κανουδα " .. τρέβει,

τρέξει... "βαστούνται, εκύβουνε, πίνουνε, νερό' αθάνατο...",
 ή μίνα τους καθίσει χαίρω, δίνει τ' αεμπέρι της,
 τραβά τις άκρες ρυθμικά και κλαίει, θυμήθηκε
 τον άντρα της" που είμαι τοκοκύρη μου άγ' έμεις
 πήγαμε- ήρθαμε, άγ' εώ που είμαι και που κείζεσαι
 άγ' βρύση άστέρηση, βιών κάτω κόσμο τ' νερό
 πίνουνε οι άγιοι άντρες... "Έλα μίνα πάρε..."
 την τραβούνε, "τ' νταίμε μας δε βούλιαξε άγ'
 ψαρή μου που κλωτσούδες, άς ήθουναι δω νά κι
 άς μέ κλωτσούδες κάθε μέρα... και δυό φορές
 τ' μέρα...". Ο Μανώλης γυρίζει βλέπει τ' βουνό,
 θυμάται τ' βώδια, εάν όνειροπαρήενος "άραγε
 απολείνατε βώδια βιών Έτο Μιά... Ο καφετζής
 λέει μέ βουριά καρδιά"... έβεις βκοσιβάτε πρώτοι,
 έβεις οι πατριώτες... "Κι έμεις πιο' νουτικοί, μίνα
 ζούλιο μ'ό τ' ψαγγάρι φερονάστραβάμε τέββερις, τ'
 ζουμάσαμε κατά τ'ω Δαιμόνου τ' παιδίμα, πέθανε
 μέσα, τ' βασέσαμε από την κάτω μεριά, τρώγαμε
 κρέας τρεις μέρες όλο τ' χωριό: Άλλο μια φορά
 ημεμιόσηκός ο μπαρμπα Γιαννακός εκεί απολείνε...
 ποιος είχε ανάγκη να τον βηκώβει, τ' ίδια τ'
 άγριοπούλια τον καθάριζανέ αυτόν...". "Κι ο Μελιόβης
 κείνο τ' ταυρί, κείνο τ' όμοργο τ' καθαρωτό", ρωτά
 ο Μανώλης, ο καφετζής κουνά τ' κεφάλι"... πόλεμος...

θαλασσιός γεφτελιός τους ανθρώπους και βέ
 ζωντανά... "Η Γιαβέρω γεφωνίσε" .. δυό-τρία-πέντε
 αὐγά καλέ βάνα μες βιά κλαριά .. πούλ.. πούλ..
 ὀρθιθίζα μου.. δυό-τρία-τέσσερα-πέντε αὐγά ..
 ἔλα ὀρθιθίζα μου, ἴπας και φοβήθηκες

-31-

Το παραθαλάσσιο καφενείο, μυθοκαμένο, ρηχμένο,
 βπολιμένα τραπέζια, κουτσές καρέκλες, ο Γιώτης κι
 ο Μανώλης καθήσανε στο κατώφλι της πόρτας,
 ο καφετζός μέσα ἴπρος στο τζάκι κάνει πως
 βαβζά ἴπρικι βτή φωτιά, φηνει καφέδες "πως
 τους πέρυεσε γλυκό βραζόν, βαρυγλυκόν;" ο
 Μανώλης φωνάζει "ο δικός μου και και ὄχι"
 "φωνάζετε την παραγγελια καμπανιτζά .. να φύγου
 νε τα βτοιζιά .. ἔδω εἴρατε πάλι.."
 Ο Μανώλης βηκώθηκε, ψάχνει στις τσικιές,
 πεταμένα πράματα, ένα πιθαίρι μυθοκαμένο .. είναι
 γερό, θεόγερο.. "τά κλατζά "πέτρα το 'κανε η
 φωτιά... " βρίσκει και το κοχούλι το βούκινο
 πεταμένο, τρέχει το βρέχει βτη θαλασσα, το παίξει
 "ἔδω εἴρατε.. γυρίσει γύρω-γύρω παίζοντας" .. βωρέ
 για ἴδες ὕψορφον κοβρον που κοντέφαρε να
 γάβομε.."
 ΤΕΛΟΣ